

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Kon. goedgekeurd d.d. 22 februari 1958 nr. 58 - gevestigd te 's-Gravenhage

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abbon. DOVENETELWEG 57^a 2555 TD's-Gravenhage t. 070-684541

Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN's-Gravenhage t. 070-634101

W E E K B L A D

25e jaargang nr.7

nadruk verboden

3 oktober 1980

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt dus zelf na. Vanavond behandelen wij een door U voor deze avond gesteld onderwerp dat de titel meekreeg:

S C H I J N E N D E W E R K E L I J K E F E I T E N

=====

Een onderwerp waarmee je, zoals u begrepen zult hebben, alle kanten mee uit kunt. Laat ons beginnen met enkele zaken in een meer stoffelijke sfeer. Daarna heb ik nog wel enkele punten van meer geestelijke aard voor U.

Schijnbaar is een deficit-financiering van een staat iets, waardoor vele voordelen voor de burgers mogelijk worden en blijven. Hierbij wordt echter vergeten, dat voor elke lening rente moet worden betaald.

De werkelijkheid is dan ook de volgende: Wanneer je als staat maar lang genoeg van de deficit-financiering gebruik maakt is het feitelijke staatshoofd een bank. Wel feit achter de schijn van een blijvende welvaar voor de burgers verborgen kan liggen.

Er zijn op het ogenblik ook oorlogshandelingen tussen Iran en Irak. De meeste mensen zien dit als een klein geschil tussen twee op zich niet zo belangrijke landjes of mogelijk als een geschil van meer betekenis waarbij het om de olie gaat.

In de praktijk is het zo, dat de twee machtigste staten op aarde direct en indirect bij dit konflikt betrokken zijn, maar nu kennelijk angst hebben zich de vingers te verbranden.

Rusland staat n.l. achter Irak en Amerika zou ondanks de gijzeling Iran het liefst als uiteindelijke overwinnaar zien. Toch hebben schijnbaar beide landen met het konflikt weinig of niets te maken, zoals schijnbaar de godsdienst in het konflikt een grote rol speelt.

De werkelijke feiten liggen anders: Er is op het ogenblik wel een heilige oorlog uitgeroepen, maar het is een oorlog die wezenlijk gaat om het al dan niet beschikking krijgen over de olietoevoer voor een groot deel van de wereld.

Degene die feitelijk deze macht kan hanteren zal ofwel de sterkste kommunistische danwel de sterkste kapitalistische macht op aarde zijn, niet degenen die nu bij het konflikt direkt betrokken zijn.

Toch gebeuren er dingen, waarvan de werkelijke belangrijkheid de mensen ontgaat. Zoals het feit dat juist nu Irak besloten heeft de strijd tijdelijk te neutraliseren.

Een ieder kan beseffen, dat dit meer een leuze is dan een feit. Toch zou men er goed aan doen zich af te vragen waarom dit land juist gisteren dit besluit heeft genomen.

De werkelijke reden is dat er vandaag na geheim beraad een nog veel geheimere overeenkomst t.a.v. deze strijd is bereikt waarbij zowel de Usa als de Ussr betrokken zijn.

Dit is de feitelijke reden voor een plotseling afwijken van de tot nu toe gevolgde lijn ook door de strijdende landen. En dit kan het begin zijn van een reeks ontwikkelingen in het verre en nabije oosten die voor de wereldvrede belangrijk is. Kortom, deze schijnbaar onbelangrijke zaak maakt duidelijk dat door nieuwe ontwikkelingen op de achtergrond in de komende jaren een nieuwe wereldoorlog mogelijk te vermijden zal zijn.

Ik heb u deze materiele voorbeelden, die later ook voor u controleerbaar zijn, alleen gegeven om duidelijk te maken dat de schijn en de feiten nogal eens wat van elkaar plegen te verschillen.

Ook bij de mens zelf zien wij iets dergelijks. Er zijn nogal wat mensen die denken dat uiterlijke zaken er heel erg opaankomen. Maar een mens kan feitelijk alleen een werkelijke mens zijn wanneer de geestelijke elementen die in hem werken mede bepalend worden voor het leven dat hij werkelijk leidt en de feiten die hij zo ook voor zich schept.

Dan blijkt dat het uiterlijk in vele gevallen eerder strijdig is met het innerlijk en dat hierdoor een feitelijke mislukkig zowel geestelijk als materieel voor schijnbaar zeer succesvolle mensen bij voorbaat gegarandeerd is.

Er zijn heel wat zaken, waaraan de mensen normaal gesproken voorbij gaan. Zo zullen velen stellen: wat geeft het nu wat je gelooft. De een heeft nu eenmaal de ene godsdienst, de ander hangt een andere aan.

Wat zou het dus werkelijk uit kunnen maken wanneer je r.k , p.g , n.h. bent? Toch maakt dit vaak zeer veel uit. Hierbij gaat het niet om de godsdiensten zelf. Het is eerder een gevolg van het feit, dat de mensen een compensatie zoeken voor hun eigen gevoelens van onvolledigheid en onvolwaardigheid in een stellingheid die uiterlijk wordt erkend zonder dat hierdoor in hen veel pleegt te veranderen.

In schijn is het alles heel erg mooi. Wij allen zijn immers christenen? Bij nadere beschouwing betekent dit voor heel wat van die mensen kennelijk dat het niet zo heel erg is wanneer iemand op een snelweg na een aanrijding doorrijdt, maar is het wel noodzakelijk te ageren tegen abortus.

Wanneer je dezen tegenspraak ziet - die in vele opzichten bestaat en zeker niet alleen mogelijk is als in het genoemde voorbeeld - dan krijgt de betekenis van het geloof toch een heel ander gezicht.

De werkelijke feiten liggen anders dan velen zouden willen of proberen vol te houden. Dit omdat de uiterlijkheden van een belijdenis en de konsekventies die men daaruit voor anderen trekt nogal afwijken van hetgeen men innerlijk zelf is en wat men persoonlijk voor zich doet.

De paus b.v. denkt mogelijk: Wanneer ik zie hoe vele mensen jubelend komen aanstormen overal waar ik een mis opdraag, preek en de zegen geef mag ik toch wel aannemen dat gehele volkeren doortrokken zijn met de geest van het ware geloof.

De werkelijkheid is dat juist die volkeren een brandpunt zoeken waarop

zij in hun hopeloosheid verwachtingen kunnen baseren en gelijktijdig voor zich nog enige rechtvaardiging kunnen vinden voor hun duldzaamheid.

De grote verering voor die paus is dus in feite eerder een uitdrukking van het gevoelde onvermogen van de massa dan van een geloofsbeleving die betrekking heeft op de werkelijke overtuiging van de aanwezige "gelovigen".

Zeker, dit klinkt nogal negatief en dat vinden vele mensen nogal vervelend. Heel wat mensen zullen dan ook zich nu al afvragen of ik niet iets van meer positieve aard te melden heb.

Nu zijn er op het ogenblik heel wat positieve ontwikkelingen te noemen. Alleen schijnen die in de ogen van vele nogal negatief te zijn. Laat mij U hier an enkele voorbeelden geven:

Reeds enige tijd geleden bleek de jeugd nogal opstandig te worden. Dit resulteerde in zaken als de Oranjevrijstaat en hoe zij zich verder noemden. Groepjes die zich in feite buiten de normale gemeenschap probeerden te plaatsen.

Een ieder in die dagen vindt dit een nogal negatieve houding. Toch zijn diezelfde jongeren van eens er in geslaagd een geheel nieuwe visie op het leven in de maatschappij ingang te doen vinden. Hun werkelijke betekenis was positief, ook al voelde men hun optreden indertijd eerder als negatief aan.

Nu worden er huizen gekraakt en dergelijke zaken. Er zijn allerhande acties en reacties in de maatschappij die de meerderheid van de mensen daarin niet meent te kunnen aanvaarden en die men geestelijk en mentaal vaak niet eens geheel schijnt te kunnen verwerken.

Ik denk aan het feit, dat jongeren een eigen woning eisen, dat vele jongeren ook een toevlucht zoeken bij drugs. Vooral dit laatste wordt verschrikkelijk en onbegrijpelijk gevonden door mensen die niet meer schijnen te weten dat in hun dagen overal reeds affiches hingen met de bede "ach, vader, drink niet meer."

De feiten zijn niet allen zo negatief, de ontwikkelingen niet allen zo positief als u misschien graag zoudt willen. De werkelijkheid is n.l. deze:

Een maatschappij als de uwe, die gebaseerd is op een groot ambtelijk systeem is geneigd steeds meer te stagneren. Deze stagnatie betekent voor velen versuffing, maar voor het geheel op de duur een niet meer te vermijden ondergang:

Alle vernieuwing, alle elementen van ontwikkeling vallen meer en meer weg. Ik geef de schuld hiervoor niet aan de ambtenaren of aan de leden van de gemeenschap. De werkelijke oorzaak hiervan is de zekerheid die men zoekt door steeds meer verantwoordelijkheden op anderen af te schuiven.

Dan komt er een ogenblik, waarop een jongere ontdekt, dat hij geen werkelijke vrijheid en kansen tot persoonlijke ontwikkeling meer heeft en daarom een weg kiest die voor de ouderen minder aanvaardbaar is.

Een gelaakt symptoom hiervan is hun hang naar zelfstandigheid: deze jongeren wensen vaak reeds op 15 of 16-jarige leeftijd een zelfstandige woning voor zich te vinden waardoor zij zich aan het toezicht van de ouderen in feite kunnen onttrekken.

Zij leven op een wijze die men "ongezond" acht, doen dingen die "niet horen", handelen "onverantwoord". Maar is dat nu werkelijk zo erg? Moet de maatschappij niet eindelijk weer in beweging komen?

Moet het gezin, dat zijn eenheid en betekenis al lang verloren blijkt te hebben in vele gevallen, niet langzaam maar zeker weer in de eerste plaats tot een werkelijke leefgemeenschap worden en niet alleen in de huidige vorm zich verder ontwikkelen tot een instelling, die in feite alleen een onderhouds- en gezagsinstantie voor jongeren betekent?

Is het niet belangrijk voor de gemeenschap gekonfronteerd te worden met de onleefbaarheid die ontstaat in een steeds meer mechanisch

reagerende en funtionerende maatschappij.

Zeker, de schijn is schitterend. Er wordt voor iedereen uitstekend gehoord. En wanneer je met problemen zit ga je eenvoudig naar de sociale dienst die je verwijst naar de sociale werker die dan sociaal nadenkt over het werk dat u niet wenst te doen en u daarna een sociale uitkering verschafft waardoor u ook zonder dat sociaal verantwoord kunt leven.

Het zij u alles gegund. Maar de samenhang waaró de huidige gemeenschap is gebouwd valt daarmee meer en meer weg. Geen samenbouwen meer in een maatschappij, waarin een vorm van parasitisme in feite meer en meer een aanvaarde leefwijze wordt, die geheel respectabel wordt geacht.

Juist degenen, die zich machteloos gevoelen en zichzelf als parasiet ervaren in het diepste innerlijk, degenen die ontdekken dat zij geen enkele wezenlijke belangrijkheid voor anderen meer kunnen bezitten worden de drop-outs, degenen die het leven niet meer kunnen verwerken.

Dat zijn degenen die zinloos vernietigen, spuiten, roken, snuiven, demonstreren, andersmans bezit, leven aantasten.

Je kunt dan wel met de vele deskundigen uitroepen, dat je die mensen dan beter op moet leren vangen, maar wie kan dit werkelijk doen? O, daar schep je dan instanties voor, zo is het antwoord van de tot mechanisme geworden maatschappij.

Men beseft kennelijk niet, dat een instantie nooit een verslaafde werkelijk kan opvangen. Want een verslaafde kan alleen werkelijk door anderen geholpen worden wanneer hij in feite mentaal zelf al bezig is af te kicken en zich los te maken van zijn verslaving. En dit is weer alleen denkbaar wanneer zo iemand naast de verslaving voor zich een andere mogelijkheid en betekenis in het leven ontdekt heeft.

Dit zijn de simpele feiten. Wie dan nog even verder graaft zal tot de konklusie komen dat al deze schijnbare feiten in de stof mede veroorzaakt worden door geestelijke feiten. Want het gaat hier niet meer om redelijkheid en de rede maar om de emoties.

Het is in uw dagen vooral de eigen emotionaliteit van de mens die steeds sterker onder druk wordt gezet. Het is zijn onvermogen om zichzelf te zijn en als zichzelf te leven, vooral op emotioneel vlak, waardoor hij in een schijnbaar redelijke en goed zorgende wereld meer en meer in de verdrukking blijkt te komen.

Het verzet hier tegen - zelfs het gebruiken van drugs, dat eveneens als een verzet tegen een gevoelsarme wereld gezien mag worden - maakt de gemeenschap er op attent, dat men zo niet langer voort kan gaan.

Het is dus een positieve aanwijzing, een duidelijk maken dat er iets moet veranderen, hoe dan ook. Het is een teken, dat een werkelijk gezonde gemeenschap niets iets is, wat bereikt kan worden door onderhandelende vakbonden, regelende instanties of werknemersverbanden.

In deze dagen begint de gemeenschap, zij het met veel onbehagen en vele rationalisaties, te erkennen dat het noodzakelijk is dat de mensen te samen weer dingen gaan presteren waarbij zij zich betrokken gevoelen zodat de mens weer het gevoel kan hebben enige betekenis te hebben.

Zolang dit onmogelijk wordt gemaakt door allerlei regels, die de zekerheden van de leden van de gemeenschap zouden moeten beschermen gaat het geheel daaraan meer en meer ten gronde.

Goed, dit klinkt pessimistisch volgens velen. Maar aan de andere kant zal men zich af moeten vragen of er, wanneer niet veel dat deze maatschappij-vorm eens haar betekenis gaf ten gronde wordt gericht, er ooit een nieuwe, betere en meer op de mens zelf gerichte gemeenschap tot stand zal kunnen komen.

Wanneer je vooral dergelijke zaken probeert te verwaarlozen en te ontkennen is de vraag hoe er ooit in de plaats van dit maatschappelijke mechanisme een gemeenschap geboren kan worden waarin je niet door de

sleur wordt beheerst, maar mens met de mensen kunt zijn, ja, vrij kunt zijn juist omdat je anderen vrijheid kunt en durft geven?

Schijn en werkelijkheid verschillen nogal eens wat van elkaar en de feiten van deze tijd zijn ook zeker de feiten die behoren bij de tijd van aquarius, die aanbreekt.

Ik weet het wel: iedereen schreeuwt over de tijd van aquarius die vrede, liefde broederschap en wat al nog meer zal brengen. Maar dan moet men ook beseffen, dat dergelijke zaken eerst verdiend, eerst gemaakt moeten worden. Door de mensen zelf.

Want een levenssfeer of een levenskracht is niet iets, wat vanzelf en aantoonbaar kosmisch bestaat. Op aarde is het iets, wat voortkomt uit de mensen zelf, iets wat groeit uit hun benardzijn, hun houding ten opzichte van elkaar. Kortom, iets wat voortvloeit uit hun vermogen om hun gevoelsinhouden als motor te gebruiken en toch hun rede zo nodig als roer te laten functioneren.

Wanneer dit niet gebeurt wordt aquarius ook niet meer dan de huidige puinhoop. Wij zitten nu in het staartje van de vissen. En zoals u weet is het staartje van de vis een gedeelte dat je gemeenlijk maar beter weg kunt gooien.

Maar wanneer wij nu eens naar de feiten kijken, wat heeft de nu ten einde lopende tijd dan gebracht? Zij heeft een algehele vernieuwing van denken gebracht en zelfs een nieuwe moraal aangekondigd - al mogen wij deze laatste voorlopig niet al te hoog in het vaandel schrijven.

Zij heeft verder een nieuwe benadering van het menselijk weten gebracht. Het gehele vissentijdperk kenmerkt zich door een toenemende materialistische leefwijze en ontwikkeling die geculmineerd is in een enorme technische ontwikkeling.

Deze laatste nu geeft weer de mogelijkheden die nodig zijn om in een nieuwe tijd met geestelijke ontwikkelingen voort te gaan en een nieuwe vorm van leven, denken en samenleving te ontwikkelen zonder dat mensen hierdoor in een directe materiele nood komen te verkeren.

Het is niet zo dat u in een ruine leeft; Het puin dat u rond u ziet is eerder het gevolg van een zich voltrekkend verbouwingsproces. De feiten wijzen uit dat veel van hetgeen gisteren nog hoogheilig werd genoemd morgen reeds erkend zal worden voor hetgeen het is: een soort balmasquee figuur, een schabloon, een masker dat men de werkelijkheid heeft opgedwongen.

De feiten wijzen uit, dat de problemen anders liggen dan alle z.g. denkers en deskundigen vande laatste tijd schijnbaar meenden. De feiten wijzen uit dat de machthebbers van deze tijd steeds meer machteloos worden tenzij zij bereid zijn degenen aan wie zij hun macht in feite ontlene uit te roeien en ook hun eigen bestaan in groot gevaar te brengen.

Misschien voor u een treurig feit, dat voor mij echter duidelijk maakt dat verandering onontkoombaar geworden is. Want de feiten van vandaat maken wel degelijk duidelijk aan een ieder die eerlijk is en hen beziet, dat een verandering niet alleen noodzakelijk, maar zelfs onvermijdelijk is geworden, ook nu reeds.

Die verandering kan met geweld zich voltrekken, de wereld treffende als een enorme explosie of meer geleidelijk ontstaan. Die keuze heeft men nu nog wel.

Het laatste lijkt mij overigens de meest waarschijnlijke gang van zaken. Maar wij hebben niet te maken met een werkelijkheid die blijvend verborgen kan blijven achter de schone schijn, die men vandaag nog zo belangrijk schijnt te vinden.

Ik wil niet hatelijk zijn. Maar er zijn nogal wat mensen die als premier of staatsman menen, dat zij de zaken kunnen oplossen met een

" mea culpa" wanneer hun fouten te opvallend worden en met felle aanvallen op een ieder die anders wil en denkt dan zij wanneer hun fouten niet zo klaarblijkelijk zijn.

Men handhaaft ten koste van alles de schone schijn, geeft zelfs zichzelf eigen onvermogen niet toe en presenteert de schone schijn van iemand, die alle verantwoordelijkheid kan en mag dragen, ook die voor het leven en de ontwikkeling van miljoenen mensen.

De feiten zijn anders: wanneer zij eerlijk zijn moeten zij toegeven dat zij hulpeloc zijn, overgelverd aan werkingen en invloeden die men niet eens kan overzien, laat staan beheersen.

Dit geldt voor de vooraanstaande zakenman vaak evenzeer als voor de premier, de vorst, de hoge ambtenaar: je bent gevangen in een sociaal mechanisme en zo lang je dit niet tot stilstand kunt brengen of de werkwijze er van danig kunt veranderen blijf je het slachtoffer.

Want in feite is het niet zo belangrijk of je al dan niet fouten maakt. Het enige wat werkelijk telt is het onvermogen iets wezenlijk te veranderen.

Dan gaat het er niet om of je de taak die je is opgedragen u al dan niet goed volvoert. Het gaat er om dat de taak, hoe je die ook volvoert, in feite destructief is omdat zij ten doel heeft het menselijke uit het menselijke bestaan meer en meer weg te nemen in naam van medemenselijkheid en noodzaak.

Wanneer ik de dingen zo stel denken nogal wat mensen" verhalen". Maar wie van u die zich bezig hebt gehouden met het spiritisme en al wat daarbij behoort of u mogelijk lange tijd hebt laten domineren door denkbeelden omtrent hemel en hel heeft zich ooit afgevraagd hoe al die dingen waarin men dan toch maar gelooft en waardoor men zijn handelen vaak in grote mate laat bepalen, werkelijk zouden bestaan?

Het antwoord van de geest op deze vraag heeft u reeds vele malen kunnen horen: de wereld waarin een geest voornamelijk leeft is de wereld van zijn eigen gedachten. Hij leeft in de projectie van al wat hij is en al wat hij in die wereld ontmoet is mede een projectie van iets wat reeds in meerdere of mindere mate in hem bestaat.

Alleen wanneer de geest in anderen iets van zichzelf herkent is met die anderen een mate van communicatie mogelijk die voeren kan tot een leerproces, waarbij het eigen wereldbeeld meer en meer vergroeit met dat van de ander.

Alleen op deze wijze en op geen andere is het doorbreken van de feitelijke eenzaamheid van het leven in je eigen gedachtenwereldje op de duur mogelijk en kan met vele anderen te samen een soort nieuwe werkelijkheid worden opgebouwd en beleefd.

Geloof mij, voor mij is dit alles een feit. U kunt natuurlijk redeneren, dat men in de wereld van de geest beloond zal worden voor al wat men op aarde geleden heeft.

Ik vindt een dergelijke voorstelling van zaken iets verschrikkelijks. Het komt mij voor als een soort je recht wel krijgen, maar alleen bij vooruitbetaling waarbij je heel wat ellende moet afstotteren voor je eindelijk recht gedaan zal worden.

Een dergelijk beeld van de kosmos berust op illusies. De werkelijkheid is, dat je jezelf bent, dat je zelf je wereld vormt, dat jijzelf het bent die uit je wezen de krachten kunt puren waardoor je verder kunt gaan dan de gekende en aanvaarde normen.

Zoals je je alleen door je eigen denken en leven, door je eigen ontkenning van je innerlijke kracht en betekenis, jezelf kunt vastketenen aan lallerhande langzaam malende molens die, zoals het heet, van God zijn en zeer fijn plegen te malen. Zoals iemand eens zeide: voor de vromen malen Gods molens langzaam maar zeker en het resultaat is poppestront.

Neem mij niet kwalijk. Ik wil niemand in zijn geloof beledigen. Daartoe heb ik ook het recht niet. Maar laat ons uw werkelijke geloof eens nagaan: Waarin gelooft U?

Gelooft u in een God, een onfeilbare paus, het leergezag, de woordelijke waarheid van de bijbel, van de koran, van andere geschriften? Gelooft u in de theosofische benadering, het mysterie van het rosenkruis? Waar gelooft U in?

O ja, uiterlijk aanvaardt u dat misschien geheel, u doet er aan mee. Maar wat gelooft u werkelijk? Wat is uw innerlijke zekerheid en wat zijn alleen maar mooie verwachtingen en beelden waarmee u uzelf probeert te verblinden voor de mogelijkheid dat het anders zou zijn?

De feiten zijn niet zo als u die meent te kunnen distelleren uit alle leerstellingen en alle mooie en vrome woorden die u worden toegeslingerd door verkondigers.

De werkelijke feiten zijn nog steeds en altijd weer, dat je zelf door hetgeen je bent bepalend bent voor de wereld zoals je die beleeft en voor de werelden waarin je in feite als mens en geest leeft.

Of het nu voor de dood of na de dood is, je maakt zelf je leven en bepaalt een groot deel van je eigen ervaren. Dat is een feit. Maar de mensen komen dan onmiddellijk aandragen met allerhande mooie leuzen waardoor je zoudt denken, dat absolute zekerheid mogelijk.

O ja, men verzekert u tegen alles. Ofschoon het enige zekere bij verzekeringen is, dat men u menige belofte schijnt te doen die later kennelijk - en wettelijk verantwoord - niet waargemaakt hoeft te worden.

Stel dat u all risk verzekerd bent. Maar geldt dat ook tegen het feit, dat u iemand hebt overreden? Maakt die verzekering iets uit bij het gevoel dat je daardoor krijgt, verandert het iets aan hetgeen het gebeuren innerlijk, gevoelsmatig voor u betekend heeft?

Neemt de verzekering iets weg van de angsten die u onwillekeurig toch voelt - al doet u nog zo flink - nadat u in de flank geraakt werd door een rijder door rood licht?

Tegen emotionele zaken kan men u niet werkelijk verzekeren, alleen tegen stoffelijke zaken en uiterlijkheden en zelfs dan nog niet geheel. Benader op deze wijze eens de verzekeringen voor het hiernamaals, die u eveneens zo ruimschoots worden aangeboden en aanbevoelen en denk er dan eens aan, dat ook degenen die u deze verzekering aansmeren niet af kunnen leveren.

Zelfs indien er een hemel zou bestaan die precies gelijk op dat waarover vaak zo ijverig gepredikt wordt en er een hel zou bestaan die inderdaad een brullende rotisserie vol brullende gevallen zielen zou zijn die sommigen daarvan menen te moeten maken, zo kunnen die dingen u alleen beroeren, wanneer zij in u en daardoor ook voor u bestaan.

U bent het die een hemel maakt voor uzelf, die een hel maakt voor uzelf. Dit is een feit. De werkelijke feiten van de geest liggen in U en niet ergens anders, niet in de leer, de mond van dominee, pastoor, goeroe, bagwham of wat dan ook.

Je bent het zelf, altijd weer. En wanneer je zo begint te denken en aan te voelen zul je zeggen: de schijn is mooi hier op aarde. Overal wordt je wel iets aangeboden dat verlossend en vrijheidbrengend klinkt. Maar wat zijn de werkelijke feiten?

De werkelijke feiten wijzen er op, dat je vooral jezelf moet zijn. De mens die waarlijk zichzelf is wordt onafhankelijker van de gemeenschap waarin hij leeft, niet door daar buiten te leven, maar door steeds weer zijn eigen normen te stellen binnen die gemeenschap.

En vanuit die eigen normen leert men dan te leven met en zelfs voor die gemeenschap zonder haar te willen dwingen tot bepaalde reacties. Eerst dan vindt je vrede en geluk.

O, uiterlijk schijnt alles zo mooi te zijn. Alles wordt voor u geregeld en verzorgd. Is er onder u huisvestingshysterie? Dan komt er een ministerie van huisvesting dat dan probeert die hysterie van u over te nemen.

In wezen zou in dergelijke gevallen een hysterectomie beter zijn: het verwijderen van datgene wat de emoties veroorzaakt, die niets meer te maken hebben met werkelijke mogelijkheden of met de ware mens.

Leven is samenleven. De werkelijke feiten leren ons echter steeds weer, dat mensen er alleen in kunnen slagen harmonisch samen te leven wanneer zij bereid zijn elkaar ook te aanvaarden zoals zij zijn.

Zolang je dat niet kunt zal ook geen miljoen nieuwe woningen een oplossing kunnen bieden voor het werkelijke probleem. Daarmede wordt uw leven niet werkelijk leefbaarder want dan vindt u wel weer iets anders om te eisen, om naar te hunkeren, om als uitvlucht te dienen voor het feit, dat u met uzelf geen raad meer weet.

Geen 10.000 nieuwe goeroes kunnen u bevrijden van hetgeen u bent. De harde feiten zeggen steeds weer duidelijk, dat je eerst jezelf moet leren kennen zoals je bent en moet leren aanvaarden zoals je bent. Zoals zij duidelijk maken dat je dan ook moet leren leven volgens hetgeen je weet te zijn en dit zo goed als je kunt.

Een dergelijke benadering van de voor velen knellende problemen van deze tijd is voor de meeste mensen niet bepaald aanvaardbaar. Ik kan mij voorstellen dat velen zullen zeggen "geef mijn portie maar aan Pietje of aan Dries wat dat betreft."

Maar ook al legt u alle onevenwichtigheden op de drieste Dries, u zult altijd zelf de lasten daarvan moeten dragen. Al werpt u al alle zonden op het lam, het zijn nog steeds uw schulden, uw inhoud, het zijn nog steeds de gevolgen daarvan die u zelf moet verwerken.

Mogelijk dat de "toorn van God" verandert en niet meer op u gericht zal zijn. Maar de feiten tonen aan dat de gevolgen van hetgeen u waart en deed nog steeds voor uw rekening komen en niet aan een ander kunnen worden overgedragen.

Ojee. Nu zullen er wel velen onder u denken "wat zit hij weer te redeneren. Ik druk het zo uit omdat ik het oudste beroep ter wereld hier niet openlijk wil noemen.

Toch is dat een juiste omschrijving: volgens de legenden was Iilltih daar al mee bezig lang voor Eva. Adam van een appel liet eten.

Lieve mensen, de schijn is het uiterlijk en de werkelijke feiten zijn het innerlijk, het geraamte. Dat geldt voor U, voor uw wereld, voor het product dat u koopt, zelfs voor begrippen als God, de H. Geest en dergelijke zaken. Je kunt er in ernst of luim mogelijk mee spelen.

De een zegt: de H. Geest was een duif, dus is het best mogelijk dat ik vandaag een gift van Hem heb ontvangen - terwijl hij wijst op de wit-groene vlek op zijn schouder.

Een ander roept uit: ik was dobr de H. Geest bevangen, want ik heb vandaag allerhande dingen juist gezegd terwijl ik wist, dat ik die zelf niet wist.

Of dit, zowel in de eerste als in de tweede instantie iets aan de H. Geest is geweest is een grote vraag. Want zelfs wanneer je dit ernstig meent is het alleen maar een verklaring die je geeft voor iets wat je trof of onbegrijpelijk voorkwam. De woorden zijn niet meer dan een omhulsel, een verpakking van een deel van een beleefde werkelijkheid.

Dichter bij de feiten kom je wanneer je eenvoudig konstateert dat een duif iets op je heeft laten vallen of dat er ergens in je opeens een bron kenbaar was van meer weten en kracht dan je in jezelf mogelijk achtte.

Alleen vanuit de werkelijke feiten kun je verder komen. Alle schijn en illusie is mooi, heerlijk desnoods en geeft je mogelijk het gevoel dat je er bij behoort. Maar vergis je niet, : wanneer je werkelijk probeert je illusies in de plaats van verdere feiten te zetten ben je er bij.

Dan ben je het haasje en wordt uw teleurstelling zo groot, dat u u zelf voelt als kosmische hazepaper. Wie zo praat moet natuurlijk een beetje gek zijn. U hebt gelijk. Maar mag ik u dan eens een gewetensvraag stellen?

Wanneer u helemaal eerlijk bent, bent u dan in alle dingen volledig normaal? De meesten van u denken nu : eigenlijk niet. Hen kan ik dan gerust stellen. In dat geval bent u inderdaad als mens normaal.

De uiterlijke schijn zegt u, dat een bepaalde vorm van denken, leven, voelen noodzakelijk is. Maar dit is zinloos, wanneer je naar de feiten ziet. Want de feiten houden zich niet aan dergelijke opvattingen en regeltjes.

De werkelijke feiten hebben te maken met het menszijn. En menszijn betekent een zekere mate van onevenwichtigheid kennen. Menszijn betekent een jezelf zo nu en dan willen laten gelden. Menszijn betekent soms eens anhgog en hopeloos zijn om dan, zonder kenbare reden, je opeens blijmoedig en optimistisch zonder grenzen te weten.

Het feit van het menszijn is zelfs gelegen in een onevenwichtigheid die zozeer beheerst en erkend kan worden, dat de onevenwichtigheden van vele mensen in feite elkander compenseren en het geheel versterken.

Geestelijk leven is mooi en de krachten van de geest gebruiken is schitterend. Maar wanneer u denkt dat de krachten uit de geest alles op kunnen knappen waar u faalde hebt u het toch mis.

Steeds weer blijkt, dat de krachten van de geest u alleen kunnen helpen uzelf te vinden, maar nooit kunnen helpen uw illusies tot waarheid te maken. Besef dit wel.

De illusie, de suggesties die u krijgt vertellen u dat God of iets of iemand anders wel voor alles zal zorgen. U kent het wel: laat ons het maar wagen, de broeders uit de geest zullen ons wel bijstaan.

Wanneer wij daaraan beginnen zonder uit te gaan van hetgeen wij zelf nog menen te kunnen en proberen, zitten wij aan de verkeerde kant van de veronderstelde bedeling: wij krijgen niets, alles gaat mis.

De werkelijkheid is dat, wanneer u in uzelf begint bepaalde krachten meer te gebruiken, de geest u wel kan helpen om dit juister te doen, maar u daarom niet niet kan veranderen of andere mogelijkheden geven dan die welke u zelf ontwikkelt. Dat kan ook de geest niet.

De geest kan u helpen om datgene wat u bent juister te uiten. Maar harde feiten wijzen dan ook steeds weer uit dat een mens die met volle concentratie en inzet aan het werk trekt veel meer kan bereiken en vdbrengen dan redelijk gezien denkbaar, wetenschappelijk aanvaardbaar te maken is soms zelfs. Gelijktijdig maken zij duidelijk, dat voor dergelijke dingen geen systeem te ontwikkelen is dat altijd functioneert.

Helderziendheid b.v. bestaat. Je kunt haar bestaan door proeven bewijzen en aantonen. Maar iemand die alles hierover weet is nog niet helderziende. Want hem ontbreekt dan nogaltijd een ding dat hij alleen in zich kan vinden: de relatie tussen zijn innerlijk waarnemen en zijn uiterlijke reactie en voorstellingsmogelijkheden.

Wie zich bezig houdt met de schijn en de werkelijke feiten mag niet uit het oog verliezen dat de mogelijkheid dingen te verklaren nog niet betekent dat je die dan ook beheerst of kunt veranderen.

Wanneer je echter de dingen zelf kunt zijn, deel daarvan innerlijk als functie van het ik beseffen kunt, kun je ze wel veranderen en beheersen.

De gehele vernieuwing van deze wereld die zich op het ogenblik en in toenemende mate steeds sneller voltrekt heeft te maken met het volgende probleem:

De uiterlijkheden zijn zinloos. De werkelijke feiten zijn de relatie die men weet te vinden tussen eigen innerlijk en de wereld daar buiten. De vernieuwing wordt geboren uit het vinden van deze werkelijke relatie en een niet meer ontkennen van de feiten, zoals die voor je liggen en voor jou kenbaar bestaan.

Dat is de grote verandering van de komende dagen. En als een soort troostprijs voor allen die in deze dagen zeer pessimistisch zitten te wachten op het vallen van de eerst a of h - bom Het volgende:

Aan de z-bom is men gelukkig nog niet toe. Wel zijn er zepillen maar dat is weer heel iets anders, ook al is het resultaat daarvan soms eveneens explosief.

En wanneer u denkt, dat de wereld zo gevaarlijk is hebt u mogelijk gelijk. Besef echter, dat het niet de bommen zijn, die die wereld dan zo gevaarlijk maken. Het zijn in feite de mensen, die vele dingen gevaarlijk maken.

U kunt mogelijk de bommen niet geheel leren beheersen, maar mensen kunnen leren zichzelf te beheersen. Mensen leren ook meer en meer te denken in de termen van hun eigen bestaan. Laat u dit een troost zijn, ook al is de uiting daarvan soms wel zeer egoïstisch.

De mensen houden steeds meer rekening met zichzelf, vragen zich steeds vaker af: wat heeft dit voor mij, voor mij persoonlijk dan, te betekenen? Steeds minder mensen lopen klakkeloos achter een vlag aan, ook al denkt men dit mogelijk nog steeds omtrent de zwijgende meerderheid.

Het betekent, dat er meer weerstand bestaat tegen hopeloze zaken en te grote risico's. Het betekent, dat er zich wezenlijk een verandering van mentaliteit aan het voltrekken is.

De feiten wijzen uit dat alleen reeds in de laatste 5 á 6 jaren de directe aanvaarding van het gezag en het vertrouwen in het gezag en de dragers daarvan met ruim 40 ten honderd is geslonken. Dat wijst op een grotere zelfstandigheid bij vele mensen.

Het is deze zelfstandigheid plus het mogelijk niet altijd even gezonde egoïsme van de mensheid die er te samen voor zorgen dat er eindelijk op aarde eens iets anders gaat ontstaan dan een spel om macht, productie en consumptie.

Er is al een begin gemaakt. Kijk niet naar al die treurige dingen zonder het andere te beseffen. Al die treurige dingen worden u alleen maar verkocht al gaat het er maar om de verkoop van bepaalde dingen op te voeren of hogere prijzen of lasten voor u aanvaardbaar te maken.

Morgen wordt koning xyz begraven, koop heden nog uw kleuren t.v. !!! Beleef het mee of u er bij lag....

U lacht? Maar veel van de narigheden die u worden verkondigd zijn schijn. Er bestaan problemen, zeker, maar die zijn niet zo onoplosbaar als zij schijnen en in vele gevallen is de oplossing veel gemakkelijker te vinden dan men u probeert voor te gooien.

Al is het alleen maar, omdat U het bent die mede de oplossing dient te vinden en deze niet geheel aan anderen moegt of kunt overlaten. Let wel: geen enkele leider op aarde kan iets veranderen aan de toestand van degenen die lijdzaam voortsukkelen in één en dezelfde gang. Geen leider kan de mensen redden voor een lemmingdrang naar het onbekende wanneer deze mensen niet eerst zichzelf hiervan bewust worden en er ook zelf iets aan proberen te doen.

Maar één enkel wezen dat zich bewust is kan zich hieraan reeds onttrekken en anderen doenbeseffen, datdit mogelijk is. Ik heb u al

gezegd dat alleen uitgaande van een volle 100% zes jaren geleden al 40% van de mensen in toenemende mate iets van die onafhankelijkheid van denken en reageren begint te verkrijgen.

De konklusie omtrent deze tijd dient dan ook wezenlijk niet te zijn dat er zoveel problemen bestaan, maar dat alle nu bestaande problemen door een verandering van mentaliteit op korte termijn al van aard zullen veranderen en daarmee voor de eenlingen reeds oplosbaar worden in een tijd, waarin zij voor instellingen mogelijk nog onontwaaarbaar lijken.

U leeft niet toe naar de wereldondergang, ook al prediken degenen die vrezen dat hun gelijk uiteindelijk in ongelijk zal verkeren u ongetwijfeld de aanstaande dood van de aarde en de mensheid.

U leeft toe naar een nieuwe tijd, een vernieuwing waarin men niet meer zal spreken over schijntegenstellingen als kommunisme, anarchisme, liberalisme en al die andere dingen die niet veel meer zijn van vormen van het zelfde, door verschillende groepen uit eigen belang verdedigd. Want het wezen blijft gelijk, alleen het voorvoegsel voor het isme verandert.

U bent op weg naar een nieuwe tijd. Feiten tonen aan dat de wereld betrokken is in een steeds verder rond zich grijpende golf van mentale en emotionele veranderingen.

Laat u dan niet terneerslaan door redeneringen die uitgaan van het oude denken zonder te willen beseffen dat de mens van heden, de reeds nieuwe mens anders kan leven en zijn in een nieuwe wereld.

En daarbij wilde ik het laten. Ik heb in deze inleiding naar ik meen voldoende materiaal aangedragen om na de pauze te reageren.

Denk niet, dat ik getracht heb op mijn beurt een soort schijn te scheppen. Ik heb alleen getracht de schijn die u allen steeds weer wordt voorgehouden tegenover enkele feiten te zetten. Enkele, want er zijn er veel meer.

Na de pauze kunt u dan zeggen, wat u fout vindt in mijn betoog, wat voor u onaanvaardbaar was. Ik zal proberen u te antwoorden vanuit de volledige oprechtheid van mijn wezen, vanuit mijn zoeken ook naar de werkelijke feiten, vanuit mijn pogen ook om te ontkomen aan de schijn.

Voorlopig echter dank ik u voor uw aandacht.

Nogmaals een goeden avond vrienden.

Wij gaan nu uw vragen, kritiek e.d. behandelen. Hetgeen schriftelijk is ingediend heeft voorrang hierbij. Ik zal proberen na elke vraag u de gelegenheid te geven op mijn antwoord terug te komen, maar hoop wel, dat u mij in eerste instantie de kans zult geven dit geheel af te maken voor u reageert. Mag ik de eerste vraag van U.

x Wanneer er zoveel schijn is, is de Witte Broederschap dan ook schijn?

- Wat de mensen hiervan verwachten is gemeenlijk schijn. De werkelijke feiten zijn als volgt:

Er zijn zeer veel grote en zeer lichtende geesten en heel veel kleinere geesten met een beetje licht die te samen proberen de mensheid te helpen een bewustzijn te bereiken waardoor het na de dood voor ons allen veel gezelliger wordt. Voldoende?

x Wat moet iemand doen die een uitkering genoot? Kun je niet door je eigen vriendelijkheid enz. toch nuttig zijn?

- Dat ligt er natuurlijk aan wat voor een soort uitkering u geniet en op welke wijze u vriendelijk bent.

Een algemeen antwoord op een dergelijke vraag is eenvoudigweg onmogelijk. Wel wil ik u het volgende zeggen:

Of u nu een uitkering geniet of niet, door een beetje vriendelijk te zijn voor uw medemensen en gelijktijdig niet al te bemoeiziek, helpt u andere mensen om wat beter te leven.

U kunt vaak, zonder het te beseffen of te willen, door een enkel vriendelijk woord een ander aan een goede dag helpen, waardoor deze op zijn beurt ook weer andere mensen iets gelukkiger maakt dan zij anders zouden zijn geweest.

Dit lijkt mij wel het belangrijkste te zijn bij deze vraag. Wat uitkeringen betreft: soms kun je er niet onderuit en moet je die wel aanvaarden.

Wanneer er een kans is om zelfstandig te leven zou ik dit in uw plaats de voorkeur geven. Al is het maar omdat je door een uitkering te eisen of te aanvaarden op het ogenblik dat je op de een of andere wijze zelf in je onderhoud zou kunnen voorzien in feite op anderen parasiteert, leeft op kosten van je medemensen. En dat is voor die anderen niet zo aangenaam maar van u niet netjes en ook niet bevorderlijk voor uw geestelijke ontwikkeling en het ontplooiën van uw stoffelijke mogelijkheden.

Nu wacht ik op uw protest dat achterwege schijnt te blijven. Ik vindt het erg prettig dat u het altans theoretisch met mij eens bent en hoop, dat het ook in de praktijk voor u mogelijk zal worden metterdaad eveneens uzelf de juistheid van het door mij gestelde te bewijzen. Volgende vraag a.u.b.

x Zijn de meditatie van de verrezen meester ook schijn?

- Een meditatie die u zelf innerlijk kunt beleven is voor u nooit schijn ongeacht de bron die daarvoor terecht of ten onrechte wordt aan gegeven.

Mogelijk doet dit antwoord enkelen vermoeden dat ik in mijn stoffelijk verleden in diplomatieke dienst ben geweest. Dit is onjuist.

x Maar mogelijk zijn die broeders schijn. Maar het is maar wat je gelooft, in de hemel of de hel, wat telt. Dat is het toch wat U zegt?

- Dat komt er inderdaad aardig op neer. Want wanneer u in de hemel gelooft komt u er uiteindelijk terecht -- al is dat niet voor altijd -- en wanneer u werkelijk in de hele gelooft maakt u die ook al voor uzelf.

Maar wanneer het gaat om een vermelde bron moet u het volgende onthouden:

Ook in een courant is het opschrift boven een artikel soms zeer misleidend, zonder dat dit de waarde van de inhoud behoeft te beïnvloeden.

x U wilt zeggen dat niet alles is zoals het zegt en dat niet alles herrezen is wat herrezen lijkt?

- Zo zou u dit inderdaad voor uzelf kunnen en mogen formuleren. Maar doet het er veel aan toe? Ik meen van niet. Om een gekke vergelijking te gebruiken:

Wanneer u een waspoeder koopt, is het dan belangrijk hoe het heet of telt alleen hoe het wast? En hoe het wast kun je alleen vaststellen door het zelf onder je normale omstandigheden te proberen.

Wanneer je echter niet kijkt wat bereikt wordt maar klakkeloos de reclame voor het merk gelooft blijft je even dom en mogelijk je was ook even vuil als voorheen.

Wanneer u een meditatie ziet, kijk dan of die wanneer gebruikt innerlijk iets bij u teweeg brengt. Zo ja, dan is dit voor u en onder uw omstandigheden waardevol ongeacht de eventueel daarvoor vermelde bron.

Al is de bron zo waar en hoog als gesteld wordt -- wat niet altijd het geval zal zijn -- en de meditatie kan voor u innerlijk geen beleven of bereiken betekenen, zo is en blijft zij voor u nog steeds waardeloos.

x Maar hoe weet je nu, of een meditatie voor jou goed is of niet?
- Wanneer je die meditatie volgt en je voelt je er b.v. gelukkiger of rustiger door, wanneer je daardoor meer kracht krijgt, daardoor je eigen problemen duidelijker ziet of die van een ander beter begrijpt is er sprake van een resultaat.

Daaruit blijkt dat deze wijze van mediteren en eventueel deze meditatietechniek voor u een juiste is. Bemerkt u er echter verder niets van dan is het veelal tijdsverspilling.

x Zijn die herrezen meesters inderdaad werkelijkheid?

- Ik heb u dit reeds op diplomatieke wijze gezegd, maar u wilt kennelijk niet "durch die Blume" luisteren, zodat ik nu wel gedwongen ben in harde woorden de schijn van de werkelijke feiten te onderscheiden.

De bron die zich de herrezen meesters noemt is ten hoogste voor viertiende deel betrouwbaar t.a.v. zijn afkomst. Er zijn vele lagere, maar ook enkele hogere krachten die onder deze naam wel optreden.

x Hoe kom je er achter welk deel geheel betrouwbaar is?

- Dat kun je niet, want het resultaat is een hutsplot, vermoedelijk zelfs opzettelijk. Niet om het voor u moeilijker te maken, maar omdat een ieder probeert datgene te geven wat hij het meest waardevol acht.

In vele gevallen kun je iets dergelijks maar moeilijk kwijt wanneer je niet in staat bent daar een pakkende kop of titel voor te bedenken. Het gaat er dan om, een begin te vinden dat attractief is. Zonder dit zal niemand immers willen proberen of de weg die jij de meest juiste acht ook inderdaad resultaten afwerpt.

De in feite wat misleidende naam treft u niet bij deze ene groep alleen. Vaak gebruikt men ook namen van belangrijke personen om een boodschap nadruk te geven, ofschoon men die naam op aarde nooit gedragen heeft.

Trouwens, een poging dergelijke zaken te vermijden heeft ons er toe gebracht nooit onze namen te geven. Anders: zou vaak de verleiding zeer groot worden een belangrijke naam aan te nemen in de hoop dat u zo aan de boodschap meer waarde zult hechten.

Wij proberen die boodschap in zich zo attractief te verkopen en gelijktijdig zo waarheidsvol mogelijk te geven in de hoop, dat u daardoor zelf verder zult kunnen denken. Dit achten wij het belangrijkste.

- En zelfs dan nog. Laat ons eerlijk zijn: Orde der Verdraagzamen? Het is een mooie naam en in de geest klopt die wd een beetje. Over de rest moogt u zelf na denken.

x In de brochure over het ontstaan van de Witte Broederschap werd al over 3 oktober gesproken als van groot belang voor verdere ontwikkelingen. U sprak daarover weer. Kunt u al iets zeggen omtrent de Uitslag? Is die positief of negatief te zien?

- Laat mij voorzichtig formuleren. In mijn inleiding heb ik reeds een aanduiding gegeven van hetgeen er onder meer op deze dag is gebeurd of gaat gebeuren.

Er is een soort overeenkomst zeer onofficieel maar wel zeer belangrijk, tot stand gekomen. Niemand wist echter, of de beide partijen zich daaraan zouden houden.

De gebeurtenissen hebben bevestigd, dat men zijn invloed volgens overeenkomst heeft gebruikt. Hierdoor is de mogelijkheid van een direct geschil tussen twee grootmachten op aarde aanmerkelijk afgenomen. Blijft deze houding aan beide zijden ook verder een rol spelen, dan kun je wel zeggen, dat dit een zeer positieve ontwikkeling is t.a.v. de toekomst.

Zou een van de twee groepen in de nabije toekomst echter het vertrouwen van zijn partner beschamen, dan zou het een zeer negatieve ontwikkeling betekenen voor de komende jaren.

Voor dit laatste kan ik op het ogenblik echter nog geen tekenen vinden.

x U zegt dat het belangrijk is een juiste relatie te vinden tussen jezelf, de bron en de komende ontwikkelingen en merkt dan op, geen 1000 goeroes kunnen je daarbij helpen.

Wanneer je echter zaken als waarheid aanvaardt die niet juist zijn is het toch wel aangenaam wanneer er iemand is, die je wegwijs kan maken.

- Het is eenvoudiger dan u stelt: Wanneer je vandaag leeft en steeds weer probeert vandaag zo juist mogelijk te leven terwijl u gelijktijdig een open oog hebt voor de gevolgen van uw leven van g steren en de invloed, die dezen op u en uw beleven gehad hebben, zo zult u uw gedrag steeds weer aanpassen.

Dit betekent echter dat u, bewust of onbewust ook uw innerlijke relatie met de bron en de wereld zult aanpassen aan de tendenzen die in uw wereld kenbaar worden. Daarvoor hebt u dus geen goeroe nodig.

Een leermeester kan u zeggen hoe u de zaak moet gaan beschouwen, maar het beleven doet u nog altijd zelf. Hij kan u woorden geven om hetgeen u erkent te omschrijven en mogelijk bepaalde den beelden voorleggen waarmede u aan het werk kunt gaan. Maar het komt altijd weer op jezelf neer.

Laat mij u een voorbeeld geven: er bestaat een nogal omvangrijk handboek over vijlen. U weet wel, het met een soort rasp de zaken gladstrijken. Iets wat veel weg heeft van de politieke benadering die sommige belangrijke politieke figuren bij voorkeur gebruiken.

U kunt het gehele handboek doorwerken en desnoods van buiten leren. U hebt dan inderdaad veel geleerd en hebt heel wat tips ontvangen. Maar u kunt nog steeds niet zelfs maar een stukje van een halve centimeter lengte recht vijlen. Dat moet u in de praktijk leren.

Wat er op neerkomt, dat al die gegevens, die kennis en die tips voor u pas van werkelijke waarde gaan worden wanneer u eerst zelfs in de praktijk al hebt geleerd tenminste een stukje werkelijk pas en recht te vijlen.

In het leven kunt u dit leren door steeds weer rekening te houden met de vraag: wat heb ik gisteren gedaan en wat zijn daarvan voor mij en anderen de gevolgen vandaag? Hoe moet ik dus vandaag zijn om mijzelf te blijven en de zaken toch iets beter te maken dan zij er gisteren voorstonden.

Pas wanneer je zover bent kan de goeroe u misschien de theorie geven die u nodig hebt om sneller verder te komen. Maar de praktijk is de allereerste noodzaak. De theorie dient slechts om haar bewuster te kunnen verbeteren. Deze is dus voor ons doel secundair en wordt uiteindelijk in de geest toch wel gevonden.

Voldoende?

x Wil Dries van Agt ons inderdaad uitroeien, den Uyl en Wiegel inlouis?

- Ik vindt dit een zeer interessante vraag. Het antwoord hierop is uit de aard der zaak tweeledig:

Ten eerste is het duidelijk, dat Dries niets wil uitroeien waarbij hij alsnog de mogelijkheid tot het heffen an belasting kan verwachten.

In de tweede plaats is zeer duidelijk dat hetgeen hij niet wenst niets te maken heeft met personen, maar met mensen, banieren of stelsels die strijdig zijn met zijn opvattingen omtrent geloof, juist leven en zijn eigen belangrijkheid.

Hij zal proberen dergelijke benadering van zijn gezag, systeem - indien aanwezig - en gedragingen uit te roeien die hem niet passen, maar zonder daarbij slachtoffers te maken, daar hij anders te weinig mensen overhoudt om zijn plannen en salaris te betalen.

Nogmaals en nadrukkelijk zij opgemerkt dat het politiek, godsdienstig en economisch onzin is slachtoffers te maken van hen, die je tot belastingbetalers kunt maken.

Ik hoop ten zeerste, dat uw vraag hiermede het antwoord heeft gekregen dat zij verdient. Hebt U commentaar?

x Uit de achtergrond van uw betoog meen ik op te mogen maken dat alles een kwestie van bewustzijn is. Van ervaren, weten ofwel een het verstand als middelaar gebruiken.

- Wanneer u de achtergrond van niet slechts dit, maar vele van onze betogen kort samen wilt vatten kunt u dit als volgt doen:

De kern van de mens is de geest. De geest spreekt tot de mens middels het onderbewustzijn. Zoals ook het verleden in het onderbewustzijn aanwezig blijft en zo tot de drijvende kracht wordt voor alles, wat vandaag bewust beleefd kan worden.

De gehele persoonlijkheid reageert dus vanuit het onbewuste en gevoelsmatige terwijl de rede alleen gebruikt kan worden om dit gevoelsmatige om te zetten in een actie of uitdrukingsmogelijkheid t.a.v. de werkelijkheid zoals je die nu beleeft.

Dan is dus het innerlijk van de mens, het bewustzijn, de esse, de essentie zo u wilt, het meest belangrijke in het ik. De rede is alleen middel.

Hiervoor geven wij dan de volgende verklaring: de rede is opgebouwd op een grote reeks van veronderstellingen plus enige feitenkennis, waarbij o.m. een niet feitelijk bestaande rechtlijnigheid tussen oorzaak en gevolg geponeerd wordt.

Daar deze zaken niet reeel precies zo bestaan als zij worden aangenomen en alle afwijkende gebeurtenissen en tendenzen vaak als onredelijk worden verworpen of worden wegverklaard is duidelijk, dat de rede bij een overmatige waardering daarvoor een vervreemding van de werkelijkheid ten gevolge kan hebben en vaak ook heeft.

Het z.g. redelijke vermogen van de mens zal bij overwaardering daar van hem uiteindelijk doen belanden in een soort droomwereld vol van wetmatigheden die niet meer stroken met de werkelijkheid en zo ook niet meer aan de bedoelingen en wensen van de mens zullen kunnen beantwoorden. Is dit U voldoende?

x Zullen dieren binnenkort leren praten?

- Ik hoop voor hen, dat dit niet het geval is. Anders komt er wel een partij die hen stemrecht wil geven en worden zij te samen met de mensen door echte ezels geregeerd.

Anders gezegd: dieren kunnen spreken, maar de mensen verstaan hun taal vaak onvolledig of geheel niet - dit terwijl dieren die veel met mensen in contact komen vaak heel wat meer verstaan van hetgeen de mensen zeggen dan die mensen lief kan zijn.

Indien een dier tot een bewustzijn zou komen dat een taalbeheersing en begripsveelheid mogelijk maakt waardoor het zou kunnen leren de menselijke talen enigszins verstaanbaar te spreken is het voor het dier - dat gemiddeld een nogal kort leven heeft in vergelijking tot de mens - veel eenvoudiger om de volgende keer eenvoudig als mens te inkarneren.

Voldoende?

x U sprak over eventuele oorlog in het nabije en verre oosten. Ik wil over een jaar enige tijd naar Birma. Is dit aan te raden?

- Gezien onze spelregels kunt u geen direct antwoord van mij verwachten, maar bij uw probleem kan ik wel enkele aantekeningen maken.

In de eerste plaats dient men rekening te houden met ziekteprocessen die in het geheel van voornamelijk zuid azie in opkomst zijn en langdurige epidemien ten gevolge kunnen hebben.

De kans is groot dat men in deze gebieden het volgende jaar met

veel dysenterie en wat cholera wordt gekonfronteerd. Ik zou zeker voorzorgen daartegen treffen wanneer ik die kant over een jaar uit zou moeten gaan.

Ook oorlogen of gewapendegrensgeschillen zijn de komende paar jaren in deze buurt onvermijdelijk. Daaronder vallen ook meerdere agressieve handelingen tussen india en pakistan.

Rekening houdende hiermede zal men een aan en afreismetode moeten zoeken, waarbij dergelijke landen gemakkelijk vermeden kunnen worden en zal men over een mate van prioriteit bij eventueel vertrek moeten kunnen beschikken.

Ten laatste dient men zich te realiseren dat 1981 en vooral de periode van rond 20 augustus tot ongeveer 30 oktober er vele natuurrampen kunnen en waarschijnlijk ook zullen optreden, die voornamelijk wel betrekking hebben op de kuststreken en rivieren van zuid azie, maar waardoor eveneens moeilijkheden zouden kunnen ontstaan.

Indien ik die buurt uit zou gaan zou ik zeker rekening houden met het onverwachte en maatregelen treffen om, wanneer de zaken er minder goed uitzien onmiddellijk terug te gaan ongeacht mijn plannen voor reis en verblijf.

Raad kan ik u natuurlijk niet geven, maar mogelijk is het voor u toch goed aan de gemaakte kanttekeningen niet geheel voorbij te gaan.

En dat waren dan kennelijk de schriftelijk ingediende vragen.

In hoeverre zijn de Ufo's schijn?

Zover zij geïnterpreteerd worden als een teken van een hogere beschaving die de mensheid van zichzelf zal komen redden: geheel schijn.

Een groot deel van de ufo-meldingen berust op een verkeerde interpretatie van natuurlijke everschijnselen. Ook worden verkeerdelijk vaak verschijnselen door de mensheid veroorzaakt als "ruimtevaartuigen" of "schotels" beleefd.

Blijft ongeveer 5% van alle meldingen over die inderdaad aan het verschijnen van werkelijke ruimtetuigen toegeschreven kunnen worden. Het betreft niet de werkelijke ruimteschepen, maar landingsvloepen daarvan, die soms de aarde bezoeken en o.a. wel water innemen op de oceanen als reactiemassa.

Indien u verwacht, dat zij u meer zullen geven of brengen dan u nu bezit, hebt u het fout. Indien u aanneemt dat binnen afzienbare tijd, zeg binnen rond 50 jaren, contacten tussen mensen en wezens uit de ruimte mogelijk worden hebt u gelijk.

Wanneer u meent, dat dergelijke wezens u willen domineren overheersen, gebruiken, hebt u het fout. Wanneer u aanneemt dat zij hun eigen belangen in het oog zullen houden wanneer zij eindelijk contact met de mensen opnemen hebt u gelijk.

Wanneer u aanneemt dat zij de aarde zouden willen ontdoen van bepaalde grondstoffen hebt u ongelijk. Wanneer u aanneemt dat zij bepaalde denkbeelden van de mensheid als kostbaar zullen beschouwen en ook sommige processen en vormen van kunst e.d. gaarne en vaak voor een volgens u ruime beloning zullen willen verwerven hebt u gelijk.

Ruimteschepen bestaan dus echt, maar veel wat de mens daaromtrent veronderstelt berust op schijn.

Wat moeten zij met die dingen?

Ik zal proberen het uit te leggen. Ruimtevaart tussen de sterren betekent altijd dat je een betrekkelijk grote massa over een zeer grote afstand met een zeer hoge snelheid moet verplaatsen. Men zal zeer sterke velden moeten produceren enz. en heeft dus voor vracht weinig ruimte over. Deze zou te veel aan energie enz. kosten.

Stoffen overbrengen is gemeenlijk een te kostbare zaak. Denkbeelden

. beschrijvingen van procedés en zelfs kunstwerken vertegenwoordigen grote waarde bij zeer gering gewicht en kunnen vaak een grote vernieuwing betekenen voor kulturen met heel andere achtergrond.

Denkbeelden, litteratuur, muziek, andere technische benaderingen kunnen immers juist dan een grote inspiratie geven en nieuwe mogelijkheden op eigen wereld scheppen.

Kortom, het denkbeeld zal het kostbaarste en meest gangbare product zijn dat van planeet tot planeet zal worden overgebracht.

x Bedoelt u de geestesinhoud van een mens die men b.v. daartoe vangt?

- Ik denk dat men liever inhoudsvoller en meer waardevolle producten mee zal nemen. Daartoe kan men bepaalde dingen eenvoudig opvangen - radio en t.v. uitzendingen bij voorbeeld - of contact opnemen met de wereld en daar door een soort ruilen van denkbeelden en/ of technieken datgene verwerven dat bij onderzoek waardevol blijkt te zijn. (bekort)

x Kunnen zij ons dan begrijpen en verstaan?

- U begrijpen lijkt mij onmogelijk. Dat doet u zelfs uzelf niet.

Maar verstaan zal wel gaan. Wanneer u weet dat een analoogkomputer een taal, onverschillig of daarvan al iets bekend is dan wel niet, zover kan ontleden dat voor de woorden van die taal analoge begrippen kunnen worden ingevuld in de eigen taal van de programmeur en verder beseft dat ruimtevaart zonder vele mogelijkheden biedende computers praktisch niet mogelijk is, kunt u aannemen, dat men snel de taal zal kunnen leren of eventueel zelfs spreken kan met elkaar middels die komputer, waarschijnlijk door het gebruiken van mobiele ingangen daarvoor.

Een dergelijke komputer bestaat, zij het nog niet in perfecte vorm, ook al op uw wereld. (bekort)

Verder zijn er enkele rassen in uw deel van de ruimte die sterk telepathisch begaafd zijn. Voor hen is verstaan een fluitje van een cent en behoort begrijpen tot de - overigens verre - mogelijkheden. Vanuit menselijk standpunt is een dergelijk contact natuurlijk nadelig daar men alleen af zal gaan op uw gedachten en daardoor minder of niet naar uw woorden zal luisteren.

Wat overigens niet persoonlijk gemeend is. Aangetekend zij verder, dat wel vele landingen op aarde in de loop der tijd hebben plaats gevonden, maar altijd in verlaten streken. De landing van een ruimtevaartuig en zelfs van een sloep pleegt met veel lawaai gepaard te gaan. Voor observatie van leven en later eventuele contacten met mensen zal men gebruik maken van planeet voertuigen die zich bewegen dank zij de aanwezigheid van een magnetisch veld. Dezen zijn praktisch geruisloos. Dezen maken geen geluid.

Dit bedenkende kunt u wel zien dat nederland voor de landing van ruimtevaartuigen niet bepaald ideaal is. Bovendien met uw klimaat is de kans te groot dat elke poging u goed te doen onmiddellijk in het water valt. Voldoende?

Ik neem aan dat wij hiermede aan het einde van de reeks van vragen. Aarzelend maar niet ondankbaar konstater ik, dat de kritiek die ik mocht ontvangen op mijn inleiding nogal gering was. Wat er was bleef sub rosa en werd niet onmiddellijk verwoord.

Vrienden, wanneer wij spreken over schijn en de werkelijke feiten - want daar waren wij over bezig - hebben wij het in feite over het verschil tussen de verpakking en de inhoud.

Dit beeld kunt u in de reclame, in de t.v., in de politiek en vele andere zaken terug vinden. De mens heeft de neiging voor zich de zaken fraaier te maken dan zij werkelijk zijn, dit in de hoop hierdoor te kunnen vergeten wat er werkelijk fout is.

Laat ons dit dan konstateren. Het heeft geen zin daarover pessimist te worden of van deze erkenning veel te verwachten. Het is eenvoudig zo.

Voor ons persoonlijk is er maar één middel om de waarde van de dingen voor onszelf te leren kennen: de proefondervindelijke methode.

Wanneer wij contact maken met esoterische systemen, godsdiensten, levensbeschouwing, filosofien, sociale systemen etc. zijn de theorieën altijd weer mooi, maar al te vaak schijn.

De werkelijkheid is datgene, wat er uit gemaakt wordt. Wanneer je naar de feiten kijkt kun je b.v. constateren dat b.v. het kommunisme in feite tot een regering door voormachten en kapitaal vergarende ambtenaren is geworden. Dit is een constateerbaar feit. Je kunt dan zeggen dat het marxisme ondanks alle leuzen de neiging heeft in zijn tegendeel te verkeren.

Zoals je kunt stellen, dat de anarchie de grote vijand is van de huidige wereld en alle ordening. U hebt dan theoretisch gelijk maar zult al snel moeten leren, dat anarchie het juist moet hebben van de vrijwillige samenwerking van mensen en dus in feite de eenheid onder de mensen eer zal bevorderen dan tengronde richten, ook al worden bestaande machten hierdoor wel aangetast.

Kijk naar het product en u zult weten, wat de leer waard is. Kijk naar de feiten en u zult weten, wat b.v. een politiek program of een godsdienstleer waard is. Wees realistisch.

Zegt men u, dat God u helpen zal, zo staat daarbij niet op welke wijze dit zal gebeuren. Maar indien u dan die God om hulp vraagt zal er tenminste iets merkbaar moeten zijn - zelfs indien dit anders is dan u bedoeld hebt. Neem dus de proef op de som.

Deze eis, de bewijsbaarheid, mag men volgens mij wel degelijk stellen, zeker wanneer men schijn wil scheiden van de werkelijke feiten. De feiten bestaan. De werkelijkheid is vol van zaken die onmiskenbaar zijn, zaken die men zelfs met alle redelijkheid en vele theorieën niet geheel weg kan praten. Let daarop. Dan blijkt, dat de theorieën maar al te vaak niet kloppen, dat mooie woorden in feite niets meer of minder zijn dan rationalisaties waardoor men traucht van een erkende fout voor anderen nog een deugd te maken.

Erken dit alles. Alleen de mens die leert zichzelf te aanvaarden en te erkennen zoals hij is en bovendien leert de wereld te aanvaarden zoals die feitelijk bestaat zal - mede door de krachten die in hem schuilen de mogelijkheden die hij hierdoor in zich zal vinden - in staat zijn zijn wereld beter te maken en zelf bewuster te leven.

U hebt gevraagd of het bewustzijn niet feitelijk alles is. Het antwoord is: voor de geest zeker, omdat dan je bewustzijn bepalend is voor je wereld en belevingsmogelijkheid. In uw stoffelijke wereld hebt u echter te maken met een gemeenschappelijke werkelijkheid - ook al beantwoordt deze zelden aan de gegeven omschrijvingen.

Probeer uw innerlijk bewustzijn en werkelijkheid zodanig te projecteren dat u de wereld rond u zoals die wezenlijk bestaat, kunt aanvaarden, er steeds bewuster in kunt leven en de feiten kunt aanvaarden zonder weg te vluchten in de schijn.

Dit is de zware maar ook veel vreugde brengende opdracht die elke mens volgens mij in het leven ontvangt. U hebt gaven. Gebruik die, ook al kunt u niet uitleggen hoe zij werken of waar zij vandaan komen. Zij zijn deel van uw wezen en moeten geuit worden. Dit is onvermijdelijk indien u uw zelfwerkelijk wilt erkennen en aanvaarden ook in de wereld waarin u nu leeft.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een goeden avond.

d.d. 3 oktober 1980.

(eerste deel verbatim, tweede deel
saamgetrokken en bekort.)